

відповідно до кількості підписаних декларацій в будь-який момент з моменту запуску роботи Служби.

Сільські заклади охорони здоров'я (насамперед, фельдшерсько-акушерські пункти) отримуватимуть, окрім всього викладеного вище, додаткове фінансування за програмою, яка передбачена "президентським" законом про підвищення доступності та якості медичного обслуговування у сільській місцевості.

Перевагами медичної реформи можна вважати: фінансування потреб пацієнтів замість фінансування ліжко-місць; реімбурсація – чесна співплата, скорочення частки неформальних платежів лікарям, посилення інституту «сімейного лікаря», акцент на профілактику; перехід на міжнародні протоколи лікування, стандартизація; автономізація медичних закладів; оптимізація кількості лікарень – госпітальні округи.

Список використаних джерел

1. Гребенник К. Найголовніше про реформу / К.Гребенник // Медична реформа. – Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://mind.ua/publications/20173312-najgolovnishe-pro-medreformu-5-osnovnih-plyusiv-ta-5-minusiv>

Галина КУЩИК

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Кривокульська Н.М.)

ПРАКТИКА РОБОТИ І РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА РЕГІОНУ

Міське господарство є складовою частиною національного господарства України і комплексом розташованих на території міста підприємств, установ, організацій, які обслуговують матеріально-побутові та культурні потреби населення. ЖКГ є найбільшою частиною міського господарства. Воно включає житловий фонд, комунальні підприємства та споруди зовнішнього міського благоустрою. На сьогоднішній день серед найважливіших напрямків різноманітного процесу соціально-економічних, господарчо-функціональних перетворень особливе місце займає реформування ЖКГ, оскільки саме тут тісно демонструються накопичені роками функціонування національного господарства в умовах адміністративно-командної економіки значна кількість економічних та соціальних проблем. Вирішення далі означених проблем можливе лише на основі реалізації цілого комплексу заходів щодо створення правових, економічних та організаційних передумов роботи підприємств галузі в нових економічних умовах [1].

В Україні завершується формування законодавчої бази, яка уможливить проведення дієвих реформ у житлово-комунальному господарстві. Реформа житлово-комунального господарства почала працювати в 2018 році.

Однією з умов ефективного реформування сфери житлово-комунального господарства є затвердження необхідних підзаконних актів і їх положень, зокрема:

- з 1 січня 2018 року впроваджується монетизація субсидій для споживачів. Компенсації монетизують на рівні підприємств-постачальників житлово-комунальних послуг;

- до 1 січня 2018 року в Україні повинні ввести повний облік спожитого газу. Згідно «Кодексу газорозподільних систем» [2], постачальникам газу заборонено поставляти паливо в приміщення без лічильників енергоресурсу. Не можна припиняти поставки газу, в приміщення, де не встановлені лічильники з вини компаній-постачальників послуг;

- у 2018 році повинна набути чинності норма закону «Про побутові відходи», якою запроваджується сортування і переробка побутового сміття. Споживачі будуть розділяти сміття на папір, пластик, скло і метал;

- до 2 серпня 2018 року буде запроваджено 100% облік споживаної теплової енергії. Така норма прописана в законі «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» [3]. Відповідно до закону, лічильники тепла встановлюють компанії-постачальники послуг, а оплачувати роботи з монтажу та обслуговування приладів обліку будуть мешканці будинків.

Практика роботи і реформування житлово-комунального господарства Тернопільського регіону свідчить про наступне.

Житлове господарство Тернопільської області представлене 3159 одиницями багатоквартирних житлових будинків, з яких до категорії ветхих належить 67, а аварійних – 16. Послуги з утримання будинків, споруд та прибудинкових територій в області здійснюють 33 підприємства (17 комунальної, 16 приватної форми власності). У регіоні станом на 1 січня 2018 року визначено 7 управителів, зареєстровано 1073 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, що на 69 об'єднань більше у порівнянні з аналогічним періодом 2017 року. Відповідно до Урядової програми „теплих кредитів”, яка забезпечує відшкодування частини суми кредитів залучених на придбання енергоефективного обладнання та матеріалів, за 2015-2017 роки видано 10625 кредитів на суму 195,252 млн гривень, з них у 2017 році – 3426 кредитів на суму 75,2 млн гривень [4].

Практика роботи і реформування водопровідно-каналізаційного господарства Тернопільського регіону свідчить про наступне. Централізованим питним водопостачанням в області забезпечено 45 населених пунктів. Послуги з централізованого водопостачання надає 34 підприємства. Протяжність водопровідних мереж становить 1260,2 км.

Засобами технологічного обліку води оснащено 93 % водозабірних споруди. Будинковими засобами обліку оснащено 35 % багатоквартирних будинків. Для централізованого водопостачання Тернопільській області використовується 105 комунальних водозаборів. Із 35 міст та селищ міського типу, централізованими системами водовідведення забезпечено 28 населених пунктів. Послуги із централізованого водовідведення надає 26 підприємств [4].

Відповідно до Ліцензійних умов, затверджених Постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 22 березня 2017 року № 307, суб'єкти господарювання, що здійснюють господарську діяльність з централізованого водопостачання та/або водовідведення, повинні повідомляти орган ліцензування про всі зміни даних, які були зазначені в його документах, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, не пізніше одного місяця з дня настання таких змін.

Централізоване тепlopостачання населених пунктів області забезпечують 2 комунальних підприємства (КП ТМ ТОР „Тернопільтеплокомуненерго”, КП ТМ ТМР „Тернопільміськ-теплокомуненерго”) та 28 приватних підприємств. Станом на 01.03.2018 у Тернопільській області працює 1310 котелень загальною потужністю 1497,8 Гкал/год. Котельні працюють як на традиційних так і на нетрадиційних видах палива, а саме: 400 – на газі; 328 – на вугіллі; 190 – на електриці; 333 – на деревному паливі; 59 – на інших альтернативних видах палива [4].

Відповідно Закону України від 22 червня 2017 року № 2119-VIII „Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання оснащення вузлами комерційного обліку будівель, що на день набрання чинності цим Законом були приєднані до зовнішніх інженерних мереж і не були оснащені такими вузлами обліку, або якщо такі вузли обліку на день набрання чинності цим Законом вийшли з ладу, зобов'язаний здійснити оператор зовнішніх інженерних мереж: теплової енергії - до 2 серпня 2018 року; гарячої та питної води для нежитлових будівель - до 2 серпня 2019 року.

На сьогоднішній день роздільне збирання твердих побутових відходів впроваджено у 112 населених пунктах, що становить 10,6% до загальної кількості населених пунктів. За даними райдержадміністрацій роздільний збір твердих побутових відходів запроваджено у 17 містах та селищах області, а також у 10 об'єднаних територіальних громадах [4].

На виконання доручення голови обласної державної адміністрації від 13 вересня 2017 року № 70 „Про запровадження роздільного збирання твердих побутових відходів у населених пунктах області” визначено перелік навчальних закладів, які пропонуються для участі в пілотному проекті з впровадження роздільного збору твердих побутових відходів, проведено орієнтовний розрахунок коштів та подано пропозиції до Переліку

природоохоронних заходів, фінансування яких буде здійснюватися у 2018 році за рахунок коштів обласного бюджету. Рішенням сесії Тернопільської обласної ради від 22.12.2017 №900 „Про обласний бюджет на 2018 рік” передбачено фінансування заходів з запровадження пілотних проектів з роздільного збору твердих побутових відходів у закладах освіти та для виготовлення інформаційно-просвітницьких матеріалів у питаннях екологічно-безпечного поводження з побутовими відходами на суму 270,0 тис. гривень [4]. Розроблено проект методичних рекомендації „Побутові відходи від А до Я” для розповсюдження в освітніх закладах області.

Питання організаційного забезпечення щодо вдосконалення управління ЖКГ при плануванні заходів набувають особливого значення, що обумовлено специфікою галузі і дотриманням безперервності і ритмічності процесів виробництва. Задоволення потреб населення регіону в житлово-комунальних послугах необхідної кількості і видів можливо лише при забезпеченні необхідними виробничими потужностями відповідно до раціональних норм [1].

Список використаних джерел

1. Захаренко Н. С. Аналіз стану та перспективи розвитку житлово-комунального господарства України / Н. С. Захаренко // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності: збірник наукових праць / ДВНЗ «ПДТУ». – Маріуполь, 2017. – Вип. 15. – С. 188–194.

2. Про затвердження Кодексу газорозподільних систем: Постанова національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1379-15>

3. Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання: Закон України від 22.06.2017р. № 2119-VIII [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2119-19>

4. Інформація Колегії управління житлово-комунального господарства та енергозбереження Тернопільської облдержадміністрації від 15.03.2018 року.

Надія ЛАБАТА

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Августин Р.Р.)

ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБІГ В ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Зміни у політичній, економічній та соціальній сферах життя України, її інтеграція у європейське співтовариство, впровадження новітніх технологій